

handling. Jeg skal yderligere tilføje, at det har været absolut medbestemmende for Fler-tallet, at Kolonialraadet og Havneraadet paa St. Thomas helt og ubetinget have sluttet sig til Koncessionsudkastet som det forelaa i det oprindelige Forslag fra Ministeriet, hvilket er sket ved Beslutninger paa Møder, der ere refererede i den afgivne Betænkning.

Jeg skal hermed vende mig til en Omtale af de Ændringsforslag, der ere stillede under Sagens Behandling i Udvalget, og jeg vender mig da først til § 1, hvis Affattelse er ganske ændret. Ændringen er hidført ved, at der, saa vidt jeg husker, baade ved Sagens første Behandling her i Tinget og ogsaa ved Omtale i Pressen er blevet peget paa, at der kunde tænkes den Mulighed, at Koncessionsøgerne kunde give et eller andet Dampskibsselskab, f. Eks. Østasiatisk Kompagni en Fortrinsstilling, saa at dette Kompagni ved at benytte Havnen havde billigere Takster end andre Selskaber. Jeg personlig tror, at noget saadant vilde være udelukket, idet jeg mener, at det rent forretningsmæssigt set vilde være at give sig selv Dødsstødet, hvis Koncessionshaverne vilde stille sig paa det Standpunkt at give en Forretningsforbindelse en Fortrinsstilling. Særlig overfor Østasiatisk Kompagni vilde det være ganske overflødigt, idet der er mange andre Veje, ad hvilke Koncessionshaverne kunde lade dette Selskab tilflyde Fordele, hvis de ønske det. Men man har villet imødekomme denne Stemning, og man har derfor ændret Paragraffens Ordlyd saaledes, at den udtrykkelig siger, at Opkrævningen af Afgifter, selv om de bestemmes af Koncessionshaverne, skal ske efter Takster, der ere forud fastslaaede og ens for alle.

I § 2 er der sket en lille Forandring, som sigter til det Forhold, at det kunde være omtvisteligt efter den oprindelige Affattelse, hvorvidt Koncessionsøgerne, selv om de ikke anlagde en Dækmole ud over Prins Rupertsclipperne, dog kunde sætte sig i Besiddelse af disse Klipper. Udvalget har sat Pris paa, at en saadan Misforstaaelse ikke kunde finde Sted, og har derfor ændret Redaktionen saaledes, at det nu er givet, at denne, altsaa egentlig den eneste Landafstaaelse, kun finder Sted, hvis Klipperne virkelig blive benyttede som Støtte for en Dækmole.

I § 3 er der sket forskellige Ændringer, af hvilke den første er den, at der er indført en Bestemmelse om Pælepenge, som udeluk-

kende har til Hensigt at tydeliggøre, at hvis Skibe ligge ved Dok i Havnen uden at komme til Bolværket, ere Koncessionshaverne berettigede til at opkræve de saakaldte Pælepenge. Endvidere havde der med Hensyn til Forstaaelse af § 3 rejst sig en Opfattelse, som man har ønsket at umuliggøre, den nemlig, at Koncessionshaverne skulde være i den Grad raadige over det uddybede Farvand Vest for Havnen, at de ved Bomme eller paa anden Maade kunde afspærre dette for Fartøjer, der i og for sig ikke havde noget at gøre med det Anlæg, der tilvejebringes af Koncessionshaverne, noget, der i Virkeligheden har været udelukket. Paa Kortet vil man se, at det vil være i allerhøjeste Grad uheldigt, hvis dette Terrain Vest for Havnen blev afspærret, idet det i høj Grad vilde vanskeliggøre Navigeringen af Fartøjer i den øvrige Havn. For at klargøre dette Forhold har man indført en Bestemmelse, der er tilstrækkelig til at vise, at andre Skibe, som ikke skulle ind i den her omhandlede Havn, have fri Færdselsret paa det Omraade, her er Tale om.

I § 4 indeholdes en af de to Indrøm- melser, som ere ydede Koncessionsøgerne, idet det er gjort dem muligt at vælge imellem en fast Dok og en Flydedok. Anledningen har vistnok været den, at man har haft Grund til at tro, at der mellem Koncessionsøgerne og „Royal Mail“, det ofte omtalte engelske Dampskibsselskab, der allerede ejer en lille Flydedok i Sct. Thomas' Havn, er truffet en Overenskomst, som kan medføre, at det vil blive hensigtsmæssigt for Koncessionsøgerne at lave en Flydedok i Stedet for en Tørdok, noget, de ikke ville kunne gøre allerede nu, selv om de opnaa en Overenskomst med „Royal Mail“. For at det skal kunne gøres, maa de ogsaa have en Overenskomst med den danske Stat, en Overenskomst, der altsaa nu vil være naaet, hvis den nye Affattelse af § 4 trænger igennem her i Tinget.

Efter det oprindelige Koncessionsudkast var der Tale om, at Koncessionshaverne skulde være forpligtede til at træffe alle rimelige Sikkerhedsforanstaltninger mod Brandfare, hvorimod det ikke var bestemt, hvem der skulde skønne om, hvad der i den Henseende var rimeligt og ikke rimeligt. Man har ment, at der heri kunde ligge en Aarsag eller en Anledning til Disput eller Proces. For at klargøre Forholdet er det nu foreslaaet at indføre en Bestemmelse i § 6 om, at det skal være den paagældende Myndighed,